

REEMPRENDRE EL CAMÍ

“El diseño es una partida de ajedrez, y es posible que desde el racionalismo y la expresión estética de la construcción de un edificio acaso pueda uno alumbrar poesía. El diseño no depende de la inspiración. [...] De hecho, cualquiera puede diseñar. Si se le enseña, cualquiera puede aprender a investigar y descubrir. No es preciso tener un gran talento.”¹

Glenn Murcutt

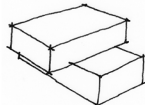
ARQUITECTURA?

No sé molt bé per què vaig decidir estudiar Arquitectura. M'agradava el disseny i, a més a més, sabia que no eren necessaris gaires “colzes”. Com molts, no sabia on em ficava.

Al cap de pocs dies de començar, els professors ens varen convocar a la Sala d'Actes per a la primera classe de Projectes. Recordo que vaig seure a les primeres files. Just començar, el professor Pere Riera em va assenyalar i em va demanar que pugés a l'estrada... “Dibuixa una casa”, em va dir. I jo, morta de vergonya, vaig dibuixar una casa tal com la dibuixen els nens petits.

Darrera meu va cridar dos alumnes més i cadascú va dibuixar la seva casa.

Va explicar que no es tractava d'un concurs de cases boniques, buscava el dibuix que millor representés el que les persones fem en una casa. I en això els dibuixos dels nens petits són els millors: podem veure que en una casa s'hi entra i s'hi surt per una porta, hi podem veure les finestres, des d'on s'il·lumina l'interior i es pot veure l'exterior, la teulada... Hi faltaven la xemeneia amb el fum, el camí per arribar-hi, les muntanyes, els arbres, el sol... Probablement un nen ho hagués dibuixat.

¹ Glenn Murcutt, segons es cita a Juhani Pallasmaa, 'Plumas de metal', *El Croquis 163/164: 1980-2012*, Glenn Murcutt, *plumas de metal*, El Croquis Editorial, Madrid, 2012.